Блискучії зорі, небесні світила
І очі ясні;
Троянда пахуща, коханая мила,
Квітки і пісні!..

Природо... кохання... душі раювання—
О, знаю я й вас;
Але в мене інші в душі почування
Живуть у сей час.

О, зорі, трояндо і мила єдин
Все серце в крові:
В неволі ще досі вся наша країна,—
Невільниці й ви!

В неволі країна, і все умирає,
Ввесь край мій—труна,
І зорі згасають, троянда всихає,
І мила смутна.

Природо... кохання... душі раювання...
Квітки і пісні!..
Я ж бачу кайдани, я ж чую—стогнання
Рвуть душу мені!..